

Рисулка отъ Б. Деневъ

Рисулка от Б. Денев във в. “Слово”, 1940 г.

СВОБОДНА ДОБРУДЖА ЛИКУВА

Непрекъснати, денонощни са народните тържества във всички освободени градове и села. Организиран е нов ред в Добруджа. Инспекционната обиколка на генерал – управителя. Предстоящото заемана на втора зона. Изхранване на бедното и гладно, обрано население.

Балчик, 22 септември, 1940 г. (от нашия специален пратеник). Генерал-управителят на Добруджа г.ген. Попов, заедно със своя щаб и висши офицери, утре ще направи обиколка и ще инспектира войсковите части, които са заели позиции пред границата на втората военна зона. Последната отстои само на 2 км от Добрич, сърцето на

Златна Добруджа. Генерал-управителят г.ген. Попов, ще направи преглед и ще даде необходимите нареждания, във връзка с предстоящото окупиране на втора зона.

II военна зона.
Ще бъде окупирана, съгласно договора, на 25 т.м. На 24 септември, 9:00 ч. сутринта румънските войски, предшествани от жан-дармерията и другите административни органи, ще започнат опразването на втора зона и тя ще остане напълно под властта на българските администратори, които вече се настаняват там от 2 дни. Населението в Добрич тръпне в очакване на този ден, когато ще може навек да отхвърли роб-

ството.
От 2 по добруджанските поля се носи радостта на цял един народ, съдържал мъката си през цели 27 години. Народ и войска, като едно цяло, са се отдали на буйната си радост, забравяйки довчерашната кървава съдба. В това време прииждат нови и нови кадри, чиновници, лекари, инженери, агрономи, лесовъди и др., които вземат в ръцете си важните служби и от ден на ден, и час на час, се чувства установен все по-здрав българският държавен ред. И днес пристигна в Балчик цял кораб с чиновници по различните ведомства. Още отснощи функционират редовно, и то много усилено обществ-

Манифест към българския народ

Българи,

С договор, подписан на 7 септември, т.г. в Крайова, между Румъния и България се възстановява старата граница и Добруджа се връща на България. В съгласие с този договор, аз заповядах на моите доблестни войски да завземат наново този скъпи български край и обявявам на Възлюбения ми народ това щастливо събитие.

Ние дълго чакахме тоя час. Чакахме го с воля, напрегната към бъдещето и с непоколебима вяра в тържеството на правдата. Нашите мирни усилия и нашето бдително търпение са възнаградени. Добруджа е пак наша. Нейното връщане към Отечеството стана по мирен начин, който не може да остави зад себе си семена на вражда и жажда за отплата, а отваря широко пътища за възстановяване на традиционното приятелство между два съседни народа.

Добруджа, посреща днес родната войска и над нейната плодородна равнина се развяват гордите знамена, върху които са написани имена и дати с безсмъртна слава.

Българи от Добруджа,

Вие, които дълго носихте тежкия кръст на съдбата, запазете завинаги в душите си гордостта на показаната от вас доблест. Вие поддържайте безбоязнено високия пламък на българския дух, свято пазихте българските завети, българската реч и не забравихте никога майката – родина. Вашият дълъг подвиг увеличи достойнията на българската история. Целият български народ се радва, че вие се връщате пак при нас да присъедините Вашите високи добродетели и пламенно родолюбие към общия подем на българските духовни сили.

Българи,

Едно свещено българско възжеление се изпълни. Нека благодарим на Бога, че ни даде възможност да дочакаме този исторически ден. Нека всенародната ни радост издигне още по-високо и по-крепко народното единение, устрема и вдъхновението за безспирен възход и светли бъднини.

Да живее България. Да живее Българският народ.

Изд. в София, 1940 г.,

Борис III

Приподписали: Председател на Министерския съвет, министър на народното просвещение: Б. Филев, министър на външните работи и на изповеданията: Ив. Попов; министър на вътрешните работи и народното здраве: П. Габровски; министър на финансите: Д. Божилов; министър на правосъдието: В. Митаков; министър на войната: Ген.-лейтенант Т. Даскалов; министър на търговията, промишлеността и труда: Д-р Сл. Загорев; министър на земеделието и държавните имоти: Иван Багрянов; министър на обществените сгради, пътищата и благоустройството: Д. Василев; министър на железниците, пощите и телеграфите: Д-р Иван Горанов.

ните кухни, организирани от службата при Министерството на вътрешните работи. Оказва се, че Златна Добруджа, особено където хамбарите винаги са пращало от жито, сега е гладна и обществените кухни ще имат много работа. Някои семейства ще трябва да се хранят продължително време. Румънските власти и главно бягащите цинцари, са ограбили покъщината, храните и добитъка на българското население в селата. В градовете обаче не са могли да вилнеят така безпрепятствено. Уредено е доставянето на храни и всички други необходими продукти и материали. Продоволствието е възложено на общия съюз

на земеделските операции и централа „Напред“, които вече вършат своята работа. Очаква се в най-скоро време да възкръснат към 50 кооперации и 2 районни кооперативни съюза.
В Балчик представява интерес дворецът на кралица Мария. Дворецът е запазен напълно непокътнат: спалня, баня, салони, библиотека и всичко стои, както е било. Само в дворецовия параклис, мястото, където е било поставено сърцето на покойната кралица Мария, е сложен куп цветя, изпратен преди 2 дни от сегашната кралица-майка Елена. Генералът, който донесъл цветята, взел със себе си златната ваза със сърцето на

кралица Мария и го отнесъл в Букурещ.
Народът ликува. Вчера нощес и днес през целия ден всичко се весели, играе и пее. Народните трапези стоят втори ден непокътнати. Яденета и вино се носят отвсякъде. С нетърпение всички очакват пълната окупация на Добруджа, когато ще може цялото население да се отдаде на общата

радост. Всички се готвят вече за голямото народно тържество, което ще стане в Добрич на 3 октомври – Денят на възшествието на н.в. Царя. Очаква се тогава в Добруджа да дойдат и много скъпи гости от София, министри и други, очаквани с необикновена радост от свободни добруджанци.

М. Григоров, в. „Празнични вестни“, бр. 821/1940 г.

Добруджански край

О, Добруджански край,
Ти нашъ си земень рай,
Въ тебъ златно нито зръй,
Въ тебъ вакло стадо блъй!

Орлитъ отъ възбогъ,
Просторътъ ти широкъ
И слънчо-мощни фебъ,
Ни спомнятъ все за тебъ!

Подъ чунди ти бѣ кракъ,
Доиде денътъ въ кой пакъ
Да бѣдешъ кѣтъ нашъ ти,
Тѣй както и преде!

Съ орѣне, свѣтлина
Ний твойта бѣднина
Ковеме всеки часъ,
Храни наденда въ насъ!

В. „Искърски фар“ 1940 г. Любомир Бобевски

